

ΑΝΑΤΟΛΗ

Ο Λαός πρέπει να διαφοριστεί συστηματικά πάνω στη φύση του Φασισμού, που δεν είναι μια άλλη πολιτευτική φόρμα, αλλά θετική μορφή του Καπιταλισμού, στην περίοδο της καταστροφικής του κρίσης.

ΟΙ ΘΡΑΣΕΙΣ

Η επίθεσή τους άρχισε δλομέτωπη ενάντια στο λαό. Σ' όλους τους τομείς της ζωής του. Και με τέτοια αλόγιστη όρμη που δίνει την εντύπωση ότι τους οίστρηλατούν βλοια μαζί οι «δαίμονες» των υποχθονίων. Πριν καταλάβουν την έξουσία, με το έκλογικό πραξικόπημα της 31ης τού Μάρτη, ο σκοπός τους ήταν: Πώς να οργανώσουν και να κατοχυρώσουν αυτό το πραξικόπημα, για να σαλτάρουν και να κολλήσουν στο σβέρκο του λαού—θύματος. Ο σκοπός αυτός πραγματοποιήθηκε με απρόβλεπτη επιτυχία. Διότι ήταν και σκοπός των άγγλων υπερεξουσιαστών που δεν έχουν ήθικους δισταγμούς όταν αποβλέπουν στο συμφέροντα της αντικοινωνικής αυτοκρατορίας των. Από τότε που κατέλαβαν, λοιπόν, την έξουσία, ή φροντίδα τους είναι μία: Να είναι τίμιοι μόνο στις υποχρεώσεις των απέναντι του ύψηλου αφέντη. Και όμοιογούμως είναι. Ανέλαβαν εργολαβικά να πραγματοποιήσουν την πολιτική καθυπόταξη της Ελλάδος στο ύπουρο της εξουσίας του Λονδίνου. Και ούδέποτε, έργοάβροξ εξέπληρωσε με μεγαλύτερη εύσηνεία το καθήκον του. Όσο για τα παραπέρα ο έργοδάτης δεν σκοτιζείται. Γιατί ξέρει ότι για να μη χρεοκοπήσει το επάγγελμα των κοιτολικών πρέπει να είναι άποδοτικοί και επικερδείς. Αυτό το γνώριζε και ο Χίτλερ που ανέκλυψε αυτό το γένος των ΕΡΠΕΤΩΝ της διεθνούς πολιτικής. Της πείρας του αυτής έπιφλήθηκαν, τώρα οι άλλοι, αυτοί που τον εξόντωσαν όχι τόσο με τη χρήση των τηλεβόλων, όσο με τη λαοπλάνα, περιπατητή μελωδία... του χάρτη του άτλαντικού! Αυτός ο χάρτης, με τις «τέσσαρες Έλευθερίες» του Ρούσβετ, μετέβαλε την Εύρώπη σε αντιφασιστικό ήφαιστειο που καταβρόχθισε την τερατώδη πολεμική μηχανή των Γερμανών. Άλλά ο Ρούσβετ απέδημησε προς Κύριον παίρνοντας μαζί του και τις «τέσσαρες Έλευθερίες» του.

Και έμειναν οι λαοί που αγωνίστηκαν γι' αυτές και έχυσαν ποτάμι τού αίμα και τού δάκρυ, να τις όνειρεύονται ακόμη και να τις λαχταρούν...
Ο αφέντης, λοιπόν, δεν σκοτιζείται για τα παραπέρα. Η δουλειά του να γίνεται. Αυτό του φτάνει. Οι πράκτορές του είναι έλευθεροι, είκοσι μήνες τώρα, να έναλλάσσονται στη ράχη ενός βασανισμένου λαού, κατά την ώρα και τις περιστάσεις. Διορισμένοι ή λαοπρόβλητοι. Το ίδιο κάνει. Οι ίδιοι είναι. Σκληροί και θρασεείς, άνηλεείς, αλοχοί και άνήθικοι, όπως τους θέλησε και τους διέπλεσε «προς γενικήν χρήσιν» ο μακαρίτης ώραιος Άδολφος. Καί ο ελληνικός λαός τους ύφισταται. Ίθους και άπαράλλαχτους, όπως στο παρελθόν και τώρα. Άλλάξαν μόνο οι έποχές και οι ρόλοι. Τιποτε άλλο! Άλλοτε, ήταν ο Παπαδόγκωνας, ο Ποδλος, ο Λάμπου, για να περνούν τού βρόχο στο λαίμο του λαού. Με τού βρόχο, θέλουν να ποδν, πώς καταπνίγεται ο... κομμουνιστικός κίνδυνος! Έτσι, μπόρεσαν οι Γκοτζίμάνηδες και οι Τουρνικοί να καταφάνουν τού «καταπέτρασα τού νοού» και να κάνουν τή δραχμή... τρισεκατομύριο! Τώρα, οι νέοι βαδίζουν επάνω στα ίχνη των παλαιών. Τού βρόχο τόν έχουν τώρα στα χέρια τους ο Μαγγανάς και ο Σούρλας, μαζί με τή Βουλή των «λαοπροβλήτων» Κουλουμβάκηδων. Θέλουμε τάξη και άσφάλεια—κράτος νόμου—γροθιά και τσεκουρί. Για να παταχθεί ο «εαμοκομμουνισμός». Για να κάνουμε, άνενόχλητοι, τή δουλειά μας. Για να ξαναφέρουμε τού βασιλιά. Αυτός είναι τού σύμβολο. Είναι ο συνεκτικός δεσμός με τού παρελθόν. Είναι τή συγκολλητική ουσία άνάμεσό μας. Θά τόν φέρουμε και θά αναλάβει αυτός να ένσαρκώσει τά μεγάλα πεπρωμένα της «αίωνίας Ελλάδος»—μεγάλης και άτίμου ή μικράς και έντιμου ή, τού πιθανώτερο, μικράς και άτίμου! Ένώ, ήμετί, πίσω άπ' τή βασιλική άλουργίδα, θά συνεχίσουμε περίφημα τή δουλειά που άρχισαμε, κάτω άπ' τούς άισιότερους οίωνός. Για κιντάρη! Κιντάρη πώς ρέει, άστραποβόλωντας, ο χρυσός! Χειμαρρος.

Οι δρόμοι της Άθήνας έγιναν... πακτωλοί. Άβριο, όταν θα φανεί ο πάτος των χρυσοφόρων καοελλών της Έκδοτικής Τραπεζής, θά περνούν άπ' τούς ίδιους δρόμους, ολάκερες έφοδιοπομπές, τά χαρτονομίσματα. Τά ταχυπεστήρια τού Κοτζιάμη υπάρχουν και λαδώνονται με πολλή έπιμέλεια.
Και οι δυστυχείς Έλληνες πεινοούν. Έργάζονται, μοχθούν, παράγουν και άνοιγουν τού στόμα προς τού βροχιά. Διότι τού κράτος των «λυμένων» έχει τεράστιες άνάγκες να ίκανοποιησει. Έχει καταβρόθα—προϋπολογισμό! Ο φορολογικός απομυζητικός πολυπόδας έχει περιφίξει όλο τού φλεβικό σύστημα της έργασίας και της παραγωγής και βυζαίνει άκόλαστα.
Και ή ζωή καθητρεσε, για τούς πολλούς, ρόγχας θανάτου!
Άλλά, όλες οι ιστορίες έχουν, κάπου, ένα τέλος... Όσο μπερδεμένες και σφιχτοπερίπλο-

ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΙΝΕ ΠΑΓΙΔΑ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛ

1. Η μοναρχοφασιστική κυβέρνηση, προσχωρώντας στην εφαρμογή του προαπορισμού, ένω σκεδίων για τήν έπιβουλή του Γεωργίου και τήν έπιβουλή φασιστικού καθεστώτος κατέθεσε στή Βουλή και ζήτησε να έγκριθεί «επιχρόνως» ένα ψήφισμα που οι κυριότερες διατάξεις του είναι ήδη γνωστές στον Έλληνικό λαό. Πρόκειται για ένα κείμενο που αποδείχνει τή βαθύτατη περιφρόνηση τού μοναρχισμού προς τήν άνθρωπινή έλευθερία. Άποτελεί μιά τερατώδη αντίθεση προς τού σύγχρονο δημοκρατικό πνεύμα—έμπνευσμό για τούς Ιερούς άγώνες και τις θυσίες τού ελληνικού λαού στον άντιφασιστικό πόλεμο.
Με τού ψήφισμα αυτό ή μοναρχική κυβέρνηση έγκαθιδρύει τήν πιο όμη δικτατορία και τήν πιο πρωτοφανή άστυνομική άνταρσία που ύπήρξε ποτέ. Ο σκοπός που επιδιώκει αυτή ή έπίσημη κατόληση των άτομικών έλευθεριών είναι έκδηλος. Τ' άποτελέσματα των εκλογών της 31 Μαρτίου έπεισαν, φαίνεται, τούς μοναρχικούς ότι ή ύπάροχια τρομοκρατία δεν είναι άρκη για να καταπνίξει τού δημοκρατικό φρόνημα των Έλλήνων, και ότι είναι άναγκαίο να έπιχειρηθεί ένας γενικός και άνελέπτος διωγμός των δημοκρατικών πολιτών με τήν έλπίδα να σπάσει τού ήθικό τους σ' έτσι τού δημοψήφισμα της 1ης Σεπτεμβρίου ν' αποβεί άκοπη ύπερ τού Γεωργίου.
Η μοναρχική κυβέρνηση, περιφρονώντας πάντοτε τήν έντική υπόθεση, θυσιάζοντας άλλη μιά φορά τού Έθνους στο θρόνο, για να δικαιολογήσει άπέναντι στην ένδική συνείδηση τά φασιστικά μέτρα της, δε δίστασε να καθύψει—άδξεια, άλλωστε—τά πραγματικά έλατήρια και τούς άληθινούς σκοπούς τού ψήφισματος κάτω από τού πρόβλημα της άντιμετώπισης της «Αυτονομιστικής Κίνησης». Άλλά ούτε όσα άπό τις ίδιες τις κυβερνητικές πηγές έχουν άνακοινωθεί, ούτε ακόμη περισσότερα, ή πραγματικότητα, δικαιολογούν τέτια άνησυχία που να έπιβάλλη τή λήψη «έξαιρετικών μέτρων». Όποιοςδήποτε κι άν είναι οι σποραδικές ένώργεις άτάκτων ξένων στοιχείων, είναι έν τούτοις βέβαια πώς ή ελληνική άυτονομιστική κίνηση (που άλλωστε θά έβρισκε φανατικά αντίπατο συμμαχία τόν πληθυσμό της Βόρειας Ελλάδας και όλόκληρο τόν ελληνικό λαό) δεν ύπάρχει και αυτό είναι μιά διαπίστωση που ή σημασία της πρέπει να έξαρθή.
Τού Κόμμα μας αποβλέπει πάντοτε με βδελυγμία προς κί τήν ιδέα άυτονομίας όποιαν ή ποτε μέρους τού ελληνικού έδάφους. Οι νόμοι που άνέκα-

θεν ισχύουν παρέχουν όλα τά μέσα στην κυβέρνηση να χτυπήσει κάθε άνθελληνική έκδήλωση, πράγμα που έχει πρέος να κάνει. Έκείνο όμως που δεν έχει δικαίωμα είναι, για τήν έπιτυχία των άντιλαϊκών σκοπών της, σ' έμια στιγμή σάν τή σημερινή, έξαιρετικά λεπτή για τή θέση των ένδικών ζητημάτων, να προβαίνει σε ένώργεις που μπροσούν να δώσουν τήν έντύπωση στή διεκδικητική γνώμη ότι ύπάρχει στην Ελλάδα άυτονομιστικό κίνημα. Άπ' τήν άποψη αυτή, ή Κεντρική Έπιτροπή καταγγέλλει προς τόν ελληνικό λαό τήν κυβέρνηση ότι, με τού ψήφισμα που παρουσίασε και τις δικαιολογίες που προήλλει γι' αυτό, έγκλημάττει βαρύτερα κατά τού Έθνους.
Η καθαρά άλλωστε προσχηματική χρησιμοποίηση των «έν δυνών» της άκεραιότητας της χώρας αποδείχνεται τόσο άπο τις περιοχές όπου τά «έκτακτα μέτρα» θά εφαρμόσθουν (έκτος άπ' τή Μακεδονία και Θράκη και στήν Ηπειρο και τή Θεσσαλία) όσο και άπό τήν προοπτική εφαρμογής τους και στήν υπόλοιπη Ελλάδα.
Ούτε βέβαια είναι δυνατό να ίσχυρισθεί ή κυβέρνηση ότι για να χτυπηθεί ο άυτονομισμός κηρύσσεται άξιοποινο άδίκημα ή άπερσία! Η σχετική διάταξη που στρογγυλίζει τις συνδικαλιστικές έλευθερίες, άποτελεί μιά ακόμη άπόδειξη της άντιλαϊκής κατευθύνσης και τού άντεργατικού πεισματος της μοναρχοφασιστικής κλίμας και δεν μπορεί παρά να προκαλέσει τήν άγανάκτηση όχι μόνο της ελληνικής εργατικής τάξης, άλλα και τού παγκόσιμου προλεταριάτου.
2. Τού φασιστικού ψήφισμα, άν εφαρμόσθαι, δεν μπορεί παρά να έχει σάν συνέπεια ν' αδηήσει τούς κινδύνους εμφύλιου πολέμου, να έξωθήσει κάθε μέρα και μεγαλύτερο άρταμό πολιτών σε βίαιες πράξεις ή άκόμη και να καταφύγει στην όβουλή. Τού Κόμμα μας, μέσ' στην προστάθεια που άνέκαθεν καταβάλλει για τις υμάλεις λύσεις, τόνισε έπιανελημένω πως ή τρομοκρατική μέθοδος που εφαρμόστησαν άπ' τις μεταδεδωμένους κυβερνήσεις και που άκολουθούνται με μεγαλύτερη ένταση άπ' τήν κυβέρνηση τού Λαϊκού κόμματος, σπρώχνουν τόν τόπο στον όλοσθηρό καθήκον τού εμφύλιου πολέμου και ύπογράμμισε τις ελληνικές και ξένες είνθνες γι' αυτή τήν κατάσταση. Παράλληλα έδειξε τού σύνθημα της άποφασιστικής άμυνας απέναντι στις τρομοκρατικές μοναρχικές έκδηλώσεις. Τήν άμυνα αυτή τού Κόμμα μας τή θεώρησε και τή θεωρεί μόνο σάν μέσο εναντίον συγκεκριμένων τρομοκρατικών επιθέσεων και όχι σάν όργανο

νόμιμο μέσον πολιτικής πάλης.
Έτσι αυτή μπαίνει μέσ' σ' έπίσημα καθορισμένα όρια, άπ' τα όποια και δεν πρέπει να ξεφεύγει, γιατί ή έπέρβαση των όρίων της άμυνας μπορεί να έχει καταστροφικά άποτελέσματα. Κατά τόν ίδιο τρόπο τού Κόμμα μας άντιτίθετα στην ιδέα της όργάνωσης ενόπλιων όμάδων στην ύπαιθρο.
Είναι άνάγκη να κατανοηθεί άπό όλόκληρη τή δημοκρατική παράταξη ότι τού φασιστικού ψήφισμα άποτελεί μιά έγκλημα κατά τού λαού, Δέν επιδιώκει μόνο να όπλσει τόν μοναρχισμό με ένα μέσο άυθάρτητης καταπίσης τού λαού. Επιδιώκει άκόμη περισσότερα να έξωθήσει τού λαό σε τέτιες ένώργεις που να δώσει στην αντίδραση κάπο άνεχτο πρόσχημα για να έξοντώσει τού λαϊκό κίνημα, και να φέρει τόν Γεώργιο χωρίς δημοψήφισμα, μέσα στην ταρχα και τήν άνασφάλεια.
Για άλλη μιά φορά στήνεται μιά σατανική παγίδα στην όποια, δεν πρέπει να πέσει ο λαός. Τα ισχυρότερα όπλα που διαθέτουμε εναντίον της είναι μόνο ή εύθυγία που δεν έλπει ποτέ άπ' τού λαό, άλλα και ή συνειδητή ψυχροαίμια απέναντι στή φασιστική πρόκληση και ή μαζική πολιτική πάλη εναντίον των φασιστικών μέτρων. Αυτόν τόν ύπεροχο ήρωισμό πρέπει τώρα να δείξει ο ελληνικός λαός, χωρίς να πέσει στην παγίδα τού εμφύλιου πολέμου που, όχι μόνο δεν άποτρέπει διέξοδο άπ' τή σημερινή κατάσταση, άλλα τήν επιδεινώνει και έξυπηρετεί τήν αντίδραση εις βάρος τού λαού και τού έθνους.
3. Τού πρώτου καθήκον τού δημοκρατικού αγώνα σήμερα είναι ή ματαίωση της εφαρμογής τού φασιστικού ψήφισματος. Παλλαϊκή κνητοποίηση πρέπει να έξορκωθεί πάνω σ' αυτό τού αίτημα. Να ένταθεί ή διαφύση και στο έσωτερικό και στο έξωτερικό. Και σύσσωμος να ένωμένως ο ελληνικός λαός ν' άντισταθεί στην έπιβολή και στερώση τού μοναρχοφασισμού στή χώρα μας, χρησιμοποιώντας όλα τά πολιτικά μέσα, με στερη πεποίηση στην όριστική νίκη.
— Κάτω τού φασιστικό ψήφισμα!
— Αποκατάσταση των έλευθεριών, της τάξεως, της ίσοπολιτείας!
— Έλευθερο και γνήσιο δημοψήφισμα!
— Ζήτω ή Δημοκρατία!
Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΛΑΣΚΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο Καθηγητής Λάσκυ, μιλώντας στο Συνέδριο τού Έργατικού Κόμματος, έπτε τά έξής για τήν Ελλάδα:
— Οι Βρεττανόι σοσιαλιστές θεωρούν σάν τραγωδία τήν έξοκαλοδθήση τού καθεστώτους Φράνκο και θά θεωρούσαν τήν έπιστροφή τού Βασιλέως Γεωργίου στην Ελλάδα σάν θλιβερή κατασκήνη τού αγένους ένος γενιού έθνους που πρώτο διδάξε στίον κόσμο τή σημασία της έλευθερίας.
Έπιθυμώ να τονίσω ότι δεν θά πρέπει να έχουμε έμπιστοσύνη σε καθεστώς στο όποιο θά ηγείται βασιλεύς που παρεβίασε τού Σύνταγμα, τού όποιο είχεν όρκωθεί να φυλάξει.

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΔΙΑΒΑΖΟ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ

Άπό τή θέση της σείας Γιανναρέλλη, Τουρκιαντών κλπ. που πρόσδωσαν στίους Φιλοθέους τού τραπεζιτικού της Φιλοθέης.
Ο μάρτυς υπερασπιστής συγχωροχάρτη Μορατί, στρατ. διοικήτης Ν. Ιωνίας επί καταχής, δασκά από έρωτήσεις των συνηγορών της πολιτικής άγωγής ο. Σ. Κανελλόπουλου, Κ. Τσιροκόπου και Γ. Οικονόμου, όμολογείσ πως πήρε μέρος στο μπλόκο της Καλογρέζας, μαζί με τόν στρατηγό της Χωροφυλακής Γκίνου, τόν Λάμπου, τόν Πλυτανόπουλο και ένα Γερμανό άνθρο, πως έφτασε τά Τάγματα Άσφαλείας Πελοποννήσου, ύστερα από συνηνόηση με πρόκτορες της Ίντελλίτζενς Σέρβης, και συνηννήθηκε με τούς Γερμανούς, που τούς έκινούσε σάν στρατιώτες, για τήν τήρηση της τάξεως και πως αυτός και οι κατηγορούμενοι τά έκαναν άπτά από κατηγορητήριο, γιατί είναι Έδωσιτες!
Δέ ζαίρει κανείς, και πάλι μόν Έωσφόρος, τι να πρωτοθαυμάσει άπό αυτή τήν άποσώδητη, άπροκάλυπτη μαρτυρία. Τόν πατριωτισμό των όπαδών τού ΕΑΜΕ ή τόν φιλέλληνησμό των συμμάχων μας!
Οι πρώτοι συνεργάζονται με τούς Γερμανούς,—για τούς κέρτους ήταν ένδικόφρονες, και για τούς δεύτερους «νομιμοφρονες».—Συνεργάζονται με τού βασιλιά και με τού Κάτοο—χωρίς άπ' όπου προέρχονται λίγες—συνεργάζονται και με τούς Κομιτολάι της Άθήνας. Συνεργάζονται ένδικά με τήν Ίντελλίτζενς Σέρβης, πατριωτικά με τήν Εθδική Άσφάλεια και με τά Τάγματα Άσφαλείας (πάντοτε κνητοπούσαν τήν άσφάλεια!) και πολιτικά με τή Γερμανική Κατοχή και με τή Γεωστάση. Χάρην της τάξεως!
Κι από παντού και έβγαίνει. Τού ένδικόν μετά τού όφελίμου! Και ή μόνη πραγματική αντίσταση που έκαναν, όπως φαίνεται, ήταν κατά της Έθνικής Άντιστάσης.
Τού άποσώδημα όλων αυτών τούρα και οι χρυσές τους δάφνες οι άστειρότερες έγιναν Έθνικόν Κόμμα και εξαφράζονται και διαλαλούνται με τήν «Έθνική Φλόγα»!—Και να συλλογίζεσται κανείς πως ύπάρχουν φλογεροί Άδωθίτες που τή διαβάζουν κι έδώ ακόμα στή Λέσβο, που όπήξε τόσο άθνα και άσχημη άπό τού α τ μ ε τ ο σ των πατριωτών τούτων και άπό τόν άσχημό τους Χαμαιλέοντα!
Οι μεγάλοι μας σύμμαχοι πάλι, οι Έγγλέσοι βέβαια, συνεργάζονται με τόν ΕΑΜΕ, συνεργάζονται με τού ΕΑΜ, συνεργάζονται και με τόν Τσαούσ-Άντα. Με τόν πρώτο μπορούσαν να συνδέονται με τούς Ίταλογερμανούς, με τόν τρίτο να συνεργάζονται και να σνύπτον σύμφωνα με τούς Βουλγάρους και τόν δεύτερο, τού μεσαίο, τόν είχαν πάντα μεταξύ... δύο ληστών, ή ύλιστών, όπως θά προτιμούσαν άλλοι.
Η Ίντελλίτζενς Σέρβης, όποιου άόγανση, από τήν άλλη μεριά, έλάμβανε ένεργό μέρος στην όργάνωση και τή συντήρηση των Ταγμάτων Άσφαλείας, όπως χωρίς φόβο και χωρίς πάθος καταθέτει και ό πατριώτης μάρτυς, και τά Τάγματα αυτά, ως γνωστόν, είχαν σκοπό να καταδιώκουν, να προδιούν και να έξοντώνουν τού ΕΑΜ, με τού όποιο πάλι συνεργάζταν, όπως είπαμε, τού Στρατηγό Μ. Ανατολής. Για τήν ένδούλευση της αυτής προς τού μαζικό μένον έθνος, ή Ίντελλίτζενς Σέρβης έπρεπε φυσικά να έρχεται σε έπαφή με τρούο, και με τού Ράλλη και με τούς Γερμανούς. Και γι' αυτό ύπήρχαν πολλοί «Έλληνες πατριώτες» (οι άλλοι ήταν «Βούλγαροι, προδότες») πολιτικοί και στρατιωτικοί, ύψηλές ένδικές συνειδήσεις! πρόθυμοι να βοηθήσουν.
Και ότ' αυτά βέβαια χάρην τού έθνους και της τάξεως πρό πάντων! Ά, όλα κι' όλα! Σ' αυτό δεν ύπήρχε διαφορά και έχθρότητα μεταξύ Άγγλων και Γερμανών. Ο κοινός έχθρός ήταν ο ίδιος. Ο άπλος μιά άνοιχομνήτης λαός. Και ό σκοπός ήταν ύψος, άνθρωπιστικός, ένδικός. Γι' αυτό και ο Μακροχάτοτος Δαμασκηνός, που έγινε Αρχιεπίσκοπος από τόν Τσολακόπουλο με τήν σ' δ ε ν ε των Γερμανών και είχε λαϊκόφει και θεορατές σχέσεις με τού Ράλλη, διακρίσθηκε άργότερα με τήν άδεια των Άγγλων Άντιβασιλεύς.
Έσε μου, τί έχουμε ν' ακούσουμε και να μάθουμε ακόμα!
Και σ' όλα αυτά στο τέλος τού όθνα, τού σπαχιά, τού κουμπάνι που λέμε ήμετί οι Άνατόλιτες, είναι ο Έλληνικός λαός, αυτός ντι που πάργωσε τού Έπος της Άλβανίας...
ΕΥΘΥΦΩΝ

ΠΟΛΥΣ ΚΥΝΙΣΜΟΣ ΜΕ... ΚΟΛΟΚΥΘΑΚΙΑ

Ο Λαοπροβλητός ύπουργός τού Έφοδιασμού, ο έρωτήση των δημοσιογράφων πως πρόκειται ν' άντιμετωπισθεί ή άναπόφευκτη άδείση των τιμών των έμπορευμάτων, ύστερα άπ' τήν ύπερτιμηση της λίρας, δήλωσε πως αυτός δεν νοιάζεται για τή λίρα, άλλα μονάχα για τά τρόφιμα που κάθε μέρα... ύποτιμώνται! Κι' όταν, σε άπάντηση, οι δημοσιογράφοι τού έξέφρασαν τήν έκπληξη τους, έφρασαν ως παραδειγμα τού... κολοκυθακού τού σ' λίγες μέρες άπό 400 έγιναν 300 δραχμές ή όκά!

